

Han antoges i 1893 — ligeledes i Stads­læge Trydes Funktionstid — paa Prøve som bistaaende Læge ved Karantænen, fik efter et Aars Prøvetid fast Ansættelse ved Karantænen og har siden da fungeret, uden at nogen Klage over hans Virksomhed er kommet mig for Øre.

I 1906 antoges han som allerede anført af den samlede Magistrat foreløbigt, i 1909 definitivt som Læge ved Kommunens vederlagsfri Behandling af Kønssygdomme. Heller ikke over hans Virksomhed i denne Stilling er der fremkommet nogen Klage før nu fra „Hospt. Tidende“s Redaktion.

At han skulde være hengiven til umaadeholdent Brug af Morfin eller Alkohol, er der intet, der tyder paa, og Klagerne erkende selv, at de ikke kunne levere noget afgørende Bevis for, „hvorvidt Dr. B. er helbredet for sin Morfinisme og Alkoholisme eller ej“!

I øvrigt henvises til en af Stads­lægen til Magistraten afgiven Erklæring, af hvilken Genpart vedlægges som Bilag 2, til en fra Overlæge Prof. Rosenthal modtagen Erklæring, dat. 28. Novbr. d. A., Bilag 3, i bekræftet Genpart, til en ligeledes i bekræftet Genpart følgende Erklæring fra Dr. B. selv, Bilag 4, samt til en Udtalelse af D. D. fra Sundhedskommissionens Formand, Bilag 5.

- 3) Læge C. blev som anført ligeledes i 1906 midlertidigt ansat ved Kommunens offentlige Behandling af Kønssygdomme, viste sig i 1908 at være hengiven til Misbrug af Morfin og foranledigedes derfor indlagt paa en norsk Kuranstalt, vendte øjensynlig helbredet tilbage og fik i 1909 — efter i et Aarstid ikke at have frembudt noget som helst Tegn paa Tilbagefald — fast Ansættelse i Stillingen.

Hans Forhold og Virksomhed have ikke senere givet nogen Anledning til Klage.

Der gøres ikke fra „Hosp. Tidende“s Redaktions Side noget Forsøg paa at hævde, at Læge C. efter Afvæningen i 1908 paa ny skulde være forfalden til Morfinnydelse!

I øvrigt henvises til den af Stads­lægen til Københavns Magistrat afgivne Erklæring, Genpart Bilag 2, til en i Genpart følgende Erklæring fra Prof. D. E. Jacobson, Bilag 6, en ligeledes i Genpart følgende Erklæring fra Læge C., Bilag 7, samt den ovenfor som Bilag 5 nævnte Udtalelse fra Sundhedskommissionens Formand.

Som en Følge af det tidligere passerede ere begge de sidstnævnte Læger stadig fra Sundhedskommissionens (Stads­lægens) Side observerede saa nøje, som Om­stændighederne tillade, og det er betydet dem begge, at Tilbagefald vil medføre Af­skedigelse.

Begge have i Anledning af de senest fremkomne Klager erklæret sig *rede til naar som helst at lade sig indlægge til Observation*, saafremt det fra Sundhedskommissionens Side maatte ønskes. Da der faktisk ikke foreligger nogen Klage over, at nogen af disse Læger nu hengive sig til Morfinnydelse, findes der formentlig ingen Anledning til at benytte sig af dette Tilbud.

Spørgsmaalet om de to sidstnævnte Lægers Specialuddannelse er selvfølgelig behandlet saavel af Sundhedskommissionen som af Københavns Magistrat ved deres Ansættelse; men da dette Spørgsmaal formentlig er den foreliggende Sag ganske uvedkommende, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa dette vidtløftige og omstridte Emne, om hvilket der foreligger en ret omfangsrig Litteratur, men kun tillade mig som Bilag 8 at vedlægge det Svar, som Overlæge Ludvig Nielsen fik paa den med „Hospt. Tidende“s Klage fulgte Pjece („Aabent Brev til Hr. Overlæge Dr. med. Ludvig Nielsen fra en af de 12 ifølge Lov af 30. Marts 1906 ansatte offentligt behandlede Læger.“ Kbhvn. 1907).